

liefde alleen is niet genoeg'

BEIDE OUDERS KENNEN BLIJKT EEN GENETISCHE BEHOEFTE

overleden was. Hij wilde haar niet kwetsen.'

De discussie over de anonimiteit van het donorschap roept hevige reacties op. Speelt angst daarin een rol?

'Ik wil me in die discussie afzijdig houden. Maar over de manier waarop erover gepraat wordt, wil ik wél iets zeggen. Als ik een vrouw hoor zeggen: "Ik heb recht op een kind", dan vraag ik meteen: "En het kind? Heeft het ook recht op jou?" Je mag de rechten van het kind nooit uit het oog verliezen. En dat begint al bij wat je zegt, hoe je het zegt en wanneer. Soms hoor je bijvoorbeeld dat het kind het zelf wel weet, maar dat het voor de grootouders een geheim moet blijven. Omdat de vader zich schaamt, bijvoorbeeld. Met die last mag je een kind nooit opzadelen.'

Maar vaak wordt het kind zelf in het ongewisse gelaten over zijn genetische afkomst.

'En dat is heel jammer. Gevaarlijk ook. Want soms zijn familieleden wel op de hoogte. Familiefestjes en begrafenissen zijn typische gelegenheden waarop pijnlijke familiegeheimen - vaak onbedoeld - onthuld worden. Als je zulk nieuws van iemand anders dan je ouders verneemt, dan krijgt het vertrouwen een enorme schok. Voor volwassen kinderen is het soms voldoende reden om met hun ouders te breken.'

Wanneer kun je een donorkind

het best op de hoogte brengen?

'Dat is een moeilijke. De ideale leeftijd bestaat niet. Volgens Nagy (Hongaars-Amerikaanse psychiater die het begrip 'existentiële loyaliteit' introduceerde, nvdv) is het ideale moment "de dag voor de buurvrouw het vertelt". En dat kan natuurlijk heel vroeg zijn. Ik raad ouders aan al in het kraambed een brief naar hun kind te schrijven, waarin ze vertellen hoe blij ze zijn met zijn geboorte en wat er zo bijzonder aan is. Een eerlijke brief, waarin ze hun kind vertellen dat er een donor is. Die brief kun je onder gesloten envelop in het babyboek stoppen, zodat het kind hem later kan lezen.'

De meeste donorkinderen zullen hun biologische vader nooit kennen. Hoe ga je met dat levenslange gemis om?

'Daar valt mee te leven, op één voorwaarde: dat het gemis erkend wordt door de ouders. Zeg niet: "Waar zeur je nu over? Je hebt toch een leuke vader?" Dat maakt de onrust alleen maar groter. Ook negatieve overwegingen zijn vaak ondraaglijk. Als een alleenstaande moeder zegt: "Ik wilde wel een kind, maar ik wil geen man", dan is dat moeilijk te verteer voor een kind. Een deel van zijn wezen komt van die man.'

'Maar als je als ouder bereid bent je te verplaatsen in je kind en begrip toont voor de innerlijke strijd die het voert, dan is de kans groot dat het allemaal goedkomt.'



1000 jaar architectuur in België

zaterdag 18 oktober
BOEK 5: Art deco

De mooiste bouwwerken uit de Belgische geschiedenis: De Standaard bundelt ze voor het eerst in de exclusieve, 10-delige boekenreeks '1000 jaar architectuur in België'. Reis mee door de geschiedenis van de Belgische architectuur en verrijk uw kijk met de gebouwen waar ons land trots op mag zijn.



Verkrijgbaar in uw krantenwinkel,
Meer informatie op www.standaard.be/architectuur

dS De
Standaard
onverantwoord interessant

